

Français

בס"ת זרעא דשמיא

Bnei Shimshon

Drachotes basées sur les écrits extraordinaires du Zera Shimshon
Le Zera Shimshon, Rav Shimshon Haim ben Rav Naham Michael Nachmani,
est né en 5467 (1706/1707) et quitta ce monde le 6 Eloul 5539 (1779).
Il promet à tout celui qui étudiera ses livres de grandes délivrances et bénédictions

Le 250 יאיר • Le Zera Shimshon, l'étude qui apporte des délivrances • תשפ"ז Souccot

Pertes du Zera Shimshon

Les 4 Espèces Selon Le Zera Shimshon

La seconde partie de la Paracha donne le calendrier annuel des fêtes juives. Elle évoque notamment la fête de souccot.

Le Zera Shimshon va expliquer de façon extraordinaire la signification des quatre espèces.

Comme nous le savons, le étrog rappelle le TSADIK (il dispose de l'odeur et du goût). Le Talmud soucca 35.A évoque que le étrog "vit" sur son arbre d'année en année (en somme il est en permanence rattachée à l'arbre). Aussi, cela nous rappelle la rigueur, la constance du Tsadik dans sa avodat hashem. Il est tout le temps "connecté" à Hakadosh barouh hou (comme le étrog qui est en permanence connecté à l'arbre). Aussi, le étrog doit être beau (hadar en hébreu) et parfait (sans imperfections: tâches, etc.), comme le Tsadik qui est "beau, rayonnant" par "ses belles

actions" et ses "pensées" (orientées vers Hashem). Enfin, la loi du étrog varie selon les imperfections ; Au même titre que le étrog reste caché pour de petites imperfections, à l'image du Tsadik qui peut faiblir par exemple par de légères fautes, ce dernier restera un Tsadik car il se relèvera immédiatement. A l'inverse, un étrog qui a de grandes imperfections (trous, etc.) sera complètement interdit (passoul), le Tsadik qui aura dévié fortement (par exemple des pensées de avoda zara) s'imposera alors une grande téchouva.

Le Loulav est comparé au baal téchouva.

En effet, le midrash sur shir hashirim sur le verset "**les mandragores remplis de bonnes odeurs**" précise que les "mandragores qui sentent bons" sont comparés aux tsadikimes qui n'ont jamais fauté. Aussi, le loulav qui n'a pas d'odeur rappelle ceux qui ont déjà goûté à la faute.

Cela est rappelé dans la forme du loulav, chaque "paquet" de feuille (de chaque côté du loulav) dispose d'une signification. Un paquet représente les fautes. L'autre paquet, les mitsvot.

דברי רבינו:

אות י

דְּרָשִׁינוּ דֶּרֶךְ רִמּוֹז כָּל הָאַרְבָּעָה מִיָּנִים
שֶׁבְּלוּלָב. 'וּלְקַחְתֶּם לָכֶם וְכוּ' פְּרִי עֵץ'
(ויקרא כג, מו), דְּהֵינּוּ אֶתְרוּג, יִרְמֹז, שְׁבִיּוֹם
רִאשׁוֹן לְחֶשְׁבוֹן עֲוֹנוֹת (תנחומא אמור כב)
יִקְבַּל עָלָיו לְהִיּוֹת שָׁלֵם וְצָדִיק בְּמַעֲשָׁיו
שֶׁל כָּל הַשָּׁנָה הַבָּאָה, וְלֹא יִטֶּה אֶפְלוּ רִגְעַ
אֶחָד לְדֶרֶךְ הָרָעָה, וְזֶהוּ דוֹמָה לְאֶתְרוּג
שֶׁדָּר בְּאֵילָנוֹ מִשָּׁנָה לְשָׁנָה (סוכה לה,
א). וְלֹא יִהְיֶה בּוֹ

שום נקב ושום חזזית

(שם לד, ב), ויתן לבו להקדוש ברוך הוא,

כמו שזאמר (משלי כג, כו) 'תנה בני לבך לי', ויהיה כל עסקו ומחשבותיו לעשות פרי הדר, דהינו מעשים טובים.

וכמו שהאדרוג אם נקב כל שהוא פסול, ואם עלתה חזזית על מעוטו, כשר (סוכה שם). כן האדם, אם נקב כל שהוא, דהינו במחשבה רעה של עבודה זרה, או איזו עברה חמורה, שעושה פגם, אז הוא פסול, וצריך תשובה גדולה. אבל אם עלתה בו חזזית, שעושה איזו עברה קלה, והם מעוט על זכויותיו, עדין הוא כשר.

ו'כפת תמרים' (ויקרא שם), רומז לבעלי תשובה, שהרי הלולב יש בו טעם ואין בו ריח (ויק"ר ל, יב). ובפרק ב' דערובין (כא, ב) אמרין, 'הדודאים נתנו ריח' (שיר השירים ז, יד), אלו בחורי ישראל שלא טעמו טעם חטא. שאם חטא, יחזר בתשובה בעודו בכחו ובנערותו, כמו שאמרנו ז"ל (עבודה זרה יט, א), אשרי שעושה תשובה כשהוא איש. שהלולב דומה לשדרה (ויק"ר שם, יד), והשדרה רומזת לכחו של אדם.

ועוד, הוא גבוה מאד, לרמז שהתשובה עולה ומגיעת עד פסא הכבוד (יומא פו, א). וכל העלין של הלולב הם כל אחד כפול לשנים, שאם עשה חבילות של עברות, יעשה כנגדן חבילות של מצוות (ויק"ר כא, ה). ויש חצים של העלין מצד אחד של השדרה, וחצים השני מצד האחר, ולבסוף נעשים כלם עלי אחד, לרמז, שיש לו לעשות תשובה גמורה, שהעברות יתהפכו לזכיות (עיין יומא שם, ב), ומלאך רע יענה אמן בעל פרחו, ולא יהיה לו עוד אלא לב אחד לאביו שבשמים (עיין סוכה מה, ב).

ולכן אנו מברכין 'על נטילת לולב', אף על פי שהאדרוג חשוב ממונו (סוכה לו, ב), שיש לו טעם ויש לו ריח, ואף הכתוב הקדימו דכתיב 'פרי עץ הדר', מפני שבמקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד (ברכות לד, ב), ובעלי תשובה חשובים מצדיקים. אמנם, הכתוב הקדים האדרוג, מפני שהקדוש ברוך הוא חפץ יותר שלא יחטאו האנשים, פן לא ישובו מחטאם.

וזהו שהאדרוג אנו אוהזים אותו ביד שמאל (סוכה שם), מפני שהאדרוג דומה ללב (ויק"ר ל, יד), שהוא בשמאלו של אדם, לרמז, שלעולם היה

En effet, pour combler le volume de fautes réalisés, le baal téchouva devra faire autant de mitsvotes (les feuilles sont symétriques. Exemple: Un homme qui a couru pour faire une avéra devra, pour réparer sa faute, courir pour réaliser une mitsva). In fine le loulav devient rectiligne sur le bout de sa hauteur, en effet, à force de faire des mitsvotes pour combler ses avérottes, il finira par transformer ses avérottes en mitsvotes (voir talmud soucca 55.b), ce qui fait que le loulav devient rectiligne dans son extrémité. Le loulav est également le plus grand des 4 espèces. Cela nous enseigne que même les tsadikimes (comparé au etrog) les plus grands ne peuvent se tenir devant le baal téchouva (voir talmud brahot 34.b). Le Zera Shimshon précise que même si le baal téchouva est grand devant le Tsadik, la torah va mentionner en "premier" l'espèce du étrog, comme pour dire qu'une personne qui n'a jamais fauté reste quand même premier en grandeur, cela pour montrer la "grandeur" du étrog.

Le hadass (la myrte) rappelle les qualités essentielles de l'homme. Les feuilles doivent recouvrir la tige (au point de ne plus distinguer la tige). Les feuilles de myrte sont comparées aux bonnes actions. La tige à la sagesse. Cela fait référence au fait que les bonnes actions (la vertu) doivent dépasser (recouvrir) la sagesse d'un homme, conformément au pirkei avot

"Il (rabbi hanina ben dosso) disait aussi: «Celui dont la vertu excède sa sagesse, sa sagesse perdurera. Mais celui dont la sagesse excède sa vertu, sa sagesse ne perdurera pas.»

Aussi, le hadass nécessite pour être casher, de disposer d'au moins trois étages de trois tiges. Les trois tiges de chaque étage doivent former un ensemble uniforme. Le Zera Shimshon explique que les 3 tiges font référence au fait qu'un homme doit découper sa journée (voir sa vie) autour de trois études fondamentales: Le houmash (le mikra), la mishna, le talmud. Ce principe de vie, l'homme doit l'insuffler à son fils et son petit-fils (référence aux trois étages). En faisant cela, il assure la pérennité

«spirituelle» de sa descendance (un socle d'une lignée de trois tsadikimes forge la pureté d'une descendance...)

Enfin, la arava (feuilles de saule) rappelle la bouche: Le fait de faire attention à ce qui sort de notre bouche. Il ne s'agit pas seulement du lashon hara, il s'agit de mesurer l'impact de sa parole en général.

Le Zera Shimshon va s'inspirer et interpréter un verset de mishlé

"גַּם אֲוִיל מַחְרִישׁ חָכָם יִחְשֹׁב אִתָּם שְׁפָתָיו נִבּוֹן"

«Même le sot qui se tait paraît intelligent, celui qui ferme sa bouche, un sage»

Quel est le lien entre le début et la fin du verset, le roi Salomon à l'air d'évoquer une même idée : "se taire rend intelligent"

Expliquons cette différence à travers un exemple ;

Un voisin tape à votre porte, il a entendu un grand bruit qui l'a réveillé. En réalité, ce bruit ne vient pas de chez vous, il vient du voisin de l'étage supérieur. Vous ouvrez la porte, le ton est au début cordial, vous expliquez que le bruit ne vient pas de chez vous et d'un coup, votre voisin "vrille" et monte en mayonnaise. Et là, vous vous dites, ça ne sert à rien de s'énerver, vous expliquez gentiment à votre voisin que vous mettez fin à la discussion et vous fermez la porte. Ça c'est l'attitude du Haham. Il sait se taire quand une situation se tend.

Le Navon c'est différent, dès qu'il ouvre la porte au voisin, il "perçoit" très vite qu'il ne faut pas épiloguer car il sent dès le début que la situation va se tendre à un moment, aussi, il met fin très tôt à la discussion.

Cela nous rappelle un passage de la torah: une dispute éclata entre les bergers de Lot et ceux d'Avraham, la torah va utiliser le mot רִיב pour décrire la dispute.

לְבו שְׁלָם וְהָדוּר, שְׁלָא

חָטָא כָּלֵל, וְלֹא הִלָּךְ אַחֲרַ עֲצַת יִצְרָהֶרַע

הַעוֹמֵד לְשִׁמְאָלוֹ (ילקוט שמעוני פרשת מטות רמז תשפח). וְהַלּוּלָב בְּיָמִין, דְּאָמְרִין (פסחים ק"ט, א) עַל פְּסוּק (יחזקאל א, ח) 'וַיְדִי אָדָם' וְכו', זֶה יָמִינוּ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא פְּרוּשָׁה תַּחַת פֶּסֶא הַכְּבוֹד לְקַבֵּל הַשְּׂבִים.

'וַעֲנֵף עֵץ עֵבֶת' (ויקרא כג, מ), זֶה הַדָּס, דְּבָעִין שִׁיְהִי עֲנֵפִי חוּפִין אֶת עֵצוֹ (סוכה לב, ב), וְזֶהוּ יִרְמֹז לָמִי שְׂרוּצָה לְהַתְהַלֵּךְ בְּדֶרֶךְ נְכוֹנָה, שִׁיְהִי מַעֲשָׂיו מְרַבִּין מַחֲכָמוֹ, שֶׁהַעֲנָפִים רוֹמְזִים עַל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים, וְהָעֵץ רוֹמֵז אֶל הַחֲכָמָה, כְּדֵתֵן בְּמַסְכַּת אָבוֹת (פ"ג מ"ט), כָּל שְׂמַעֲשָׂיו מְרַבִּין מַחֲכָמוֹ, חֲכָמוֹתוֹ מִתְקַיְמָתוֹ, וְעַיִן שָׁם (משנה יז).

וְעוֹד, בְּהַדָּס צָרִיךְ שִׁיְצֵאוֹ שְׁלוּשָׁה עַלִין בְּקִנְיָה אֶחָד, וְיִהְיֶה בּוֹ סֵדֶר שֶׁל שְׁלוּשׁ (סוכה שם), לְרִמּוֹז שֶׁאָדָם צָרִיךְ שִׁיְשַׁלֵּשׁ שְׁנוֹתָיו בְּמִקְרָא בְּמִשְׁנָה וּבִתְלֻמוֹד (קדושין ל, א). וְאַף מַעוֹתָיו יִשְׁלֹשׁ, שְׁלִישׁ בְּפֶרֶק מִטָּא וְכו' (בבא מציעא מב, א). וְעוֹד, צָרִיךְ שִׁיְתַפַּלל שְׁלָא יִמוּשׁוּ מִפִּיּוּ וּמִפִּי זֶרַע וְזֶרַע זֶרַע, שֶׁמִּכָּאן וְאֵילָף הַתּוֹרָה חוֹזֶרֶת עַל אַכֶּסֶּנְיָא שְׁלָה (שם פה, א).

וְכַתֵּב הַשְּׁלָחַן עֲרוּךְ: (או"ח סימן תרמז ס"ה), דְּלִמְצוֹה בְּעִין כָּל אֶרֶךְ הַהָדָס עֵבֶת, וְלַעֲיֹבָא בְּרַבּוֹ. וְהַטַּעַם הוּא, שֶׁעֶקֶר נְטִיעַת הַתּוֹרָה, הוּא וּבְנוֹ וּבִן בְּנוֹ, שֶׁאֵז שׁוֹב אֵין הַתּוֹרָה פּוֹסְקֶת מִזֶּרַעוֹ, וְעֶקֶר הַתּוֹרָה צָרִיכָה לְהִיּוֹת מְשֻׁלָּשֶׁת בְּמִקְרָא מִשְׁנָה וּתְלֻמוֹד.

וְלִכְתַּחֲלָה צָרִיךְ לְלַמֵּד לְבָנוּ וּלְבִן בְּנוֹ מִקְרָא וּמִשְׁנָה וּגְמָרָא (עין קדושין שם), וְזֶהוּ דְּבָעִין כָּל אֶרֶךְ הַהָדָס עֵבֶת לְמַצוֹה, אֲבָל לַעֲיֹבָא בְּרַבּוֹ, שֶׁכַּתֵּב מִהֲרָשׁ"א בְּפֶרֶק קָמָא דְּקִדּוּשִׁין (שם ח"א ד"ה עד), דְּלִבְנוֹ חֵיב אָדָם לְלַמֵּד מִקְרָא מִשְׁנָה וּגְמָרָא, אֲבָל לְבִן בְּנוֹ אֵינוֹ חֵיב אֶלָּא לְלַמֵּד מִקְרָא לְבַד, וְהִנֵּה הוּא וּבְנוֹ הֵם הָרֵב שֶׁל נְטִיעַת הַתּוֹרָה, וְזֶהוּ לַעֲיֹבָא בְּרַבּוֹ.

וְרַבִּי יִשְׁמַעֲאֵל סְבִירָא לִיה בְּמִתְנִיתִין (סוכה לד, ב), אֲפֹלוּ שְׁנַיִם קְטוּמִים, וְאֶחָד אֵינוֹ קְטוּם. לְפִי שֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי עֵינָיִם, וְאֵינָם בְּרִשּׁוֹתוֹ (ב"ר סז, ג), שֶׁלִּפְעָמִים רוּאָה דְּבֵר הָאֶסּוּר בְּלִי מִתְכַּוֵּן, וְאֵז נִפְגָּם וְנִקְטָם מִרְאִית הָעֵינָיִם שְׁלוֹ, וְזֶה אֵינוֹ כָּלוּם, אִם לֹא יִהְיֶה נִפְגָּם וְנִקְטָם אֶף הַשְּׁלִישִׁי, דְּהִינּוּ עֵין הַשְּׁכָל.

"אל נא תהי מריבה" Avraham va alors dire à Lot " ביני ובינך"

«de grâce, point de dispute entre toi et moi»

Il suggère de se séparer avant qu'une dispute éclate. Le terme utilisé par Avraham pour évoquer le mot dispute est "מריבה", quelle est la différence entre **ריב** et **מריבה** (même racine certes, mais formulation différente). Le mot **ריב** est composé de trois lettres, il décrit une forme de "crise", un léger différent. Avraham est un «Navon», il sait qu'un incident peut vite se transformer en crise "מריבה" sévère, capable de scinder de façon drastique les relations entre Lot et Avraham. Avraham voit loin, il propose une séparation physique avant que les choses ne s'enveniment.

Mon beau-père m'a donné une très belle explication qui porte sur la différence entre la Hohma, la bina et le Daat. Les trois connotent le savoir ou la sagesse.

Il explique que la hohma représente celui qui a engrangé du savoir (cftalmud brahot), il a emmagasiné à travers ses lectures, ses études, beaucoup de savoir.

La Bina est une aptitude portée sur la capacité de déduction.

Le Daat, c'est plus fin, plus subtil, il se traduit en français par la capacité de DISCERNEMENT. C'est une personne capable de PRENDRE DE LA HAUTEUR, du recul sur les événements. Son analyse est aérienne, elle est parfaite.

C'est exactement ça le NAVON, il voit loin, très loin. D'ailleurs, même pharaon va appeler yossef (navon).

והערבה דומה לשפתיים

(תנחומא אמור יט), וכתיב (משלי יז, כח) 'גם

אֵוִיל מִחֲרִישׁ חֶכֶם יִחְשֹׁב' וכו', ועל פסוק זה קשה, אֵיךְ 'אֵטֶם שְׁפָתַי' יָכוֹל לִהְיוֹת 'נָבוֹן', וְהָאֵינוּ נִקְרָא 'נָבוֹן' אֲלָא הַמְבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר (חגיגה יד, א).

וְהִנֵּה הַהֶפְרֵשׁ שֵׁישׁ בֵּין 'מִחֲרִישׁ' ל'אֵטֶם שְׁפָתַי', פֶּרֶשׁוֹ הַמְּפָרֵשׁ, ש'מִחֲרִישׁ' הֵינּוּ שְׁמִתְחִיל לְדַבֵּר, וּבִלְבָּסוֹף הַדְּבוּר מִחֲרִישׁ, אֲבָל 'אֵטֶם שְׁפָתַי', אֵינוּ מְדַבֵּר כָּלֵל וְעַקֵּר. וְקִשָּׁה, אֵיךְ ה'אֵוִיל' יִקְרָא 'חֶכֶם', וְהֵלֵא כָּבֵד הַתְּחִיל לְדַבֵּר, וּמִיד כְּשֵׁי־תְחִיל לְדַבֵּר יִהְיֶה נֶפֶר שֶׁהוּא 'אֵוִיל', כְּדִכְתִּיב (ראה קהלת י, יג) 'תְּחִלַּת דְּבָרִי פִּיהוּ הוֹלֵלוֹת וְסִכְלוֹת', וְאִי אֶפְשָׁר עוֹד שְׁיִהְיֶה נִקְרָא חֶכֶם.

וְלִדְיָן הַפְּרוּשׁ הוּא כֵּהָ, מִי שִׁתְּחִיל לְדַבֵּר וְאַחֵר כֵּהָ מִחֲרִישׁ, קִשָּׁה, מַעֲיָקְרָא מֵאִי סָבַר לְדַבֵּר, וּלְבִסּוֹף מֵאִי סָבַר שֶׁחֲרִישׁ. אֲלָא וְדִא צְרִיךְ לִזְמַר, שְׁמִתְחִיל הַתְּחִיל לְדַבֵּר אֵיזָה דְּבָרִים, לְרֵאוֹת אִם יִתְפָּס בְּעַל דִּינוֹ, וְהִיוּ דְּבָרִים קָלִים, שְׁבוּדָאֵי הַבְּעַל דִּינוֹ לֹא יִכְעַס עָלָיו, וְלֹא נִפִּיק מִיָּדָיו שׁוֹם חֲרָבָה וְנִזְק וּמְרִיבָה, וּלְבִסּוֹף, כְּשֶׁרָאָה שְׁצִרְיָה לְהַרְחִיב הַדְּבוּר, וְשָׂמָא יִכְעַס בְּעַל דִּינוֹ, וְיִתְרַבָּה הַמְּרִיבָה, שְׁתַּק. וְלִכּוֹן נִקְרָא חֶכֶם, כִּי 'אֵיזָהוּ חֶכֶם הָרוּאָה אֶת הַנּוֹלָד' (תמיד לב, א).

אֲמָנָם, מִי ש'אֵטֶם שְׁפָתַי', שְׁאֵינוּ רוֹצֶה אֶפְלוּ לְהַתְּחִיל לְרֵאוֹת אִם יִתְפָּס בְּעַל דִּינוֹ, שֶׁהוּא מִתְּרֵא פֶן יִתְאַרְךָ הַדְּבוּר מְדַבֵּר טוֹב לְדַבֵּר קִשָּׁה, אוֹ שְׂמָא אֵף הַדְּבָרִים טוֹבִים יִבְיֵם הַבְּעַל דִּינוֹ לְרַעָה, וּמִשׁוֹם הֵכִי שְׁתַּק מִתְּחִלָּה, לְפִיכָךְ יִקְרָא 'נָבוֹן', שֶׁהֵבִין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר.

וְהַעֲרָבָה דּוֹמָה לְשִׁפְתַּיִם, וְכֵשֶׁם שֶׁהַעֲרָבָה כְּמוֹשָׁה פְּסוּלָה (ראה מגן אברהם סימן תרמז ס"ק ג), כֵּן הָאֵדָם צְרִיךְ שְׁיִהְיֶה נִשְׁמָע קוֹלוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה, כְּדִאֲמַרִּינָן בְּעֵרוּבִין (נג, ב), בְּרוּרָה אֲשֶׁפְּחִיָּה לְהֵהוּא תִלְמִידָא וְכו'.

Ce feuillet est écrit par Rav Amram Azoulay * 580624120 ע"ר זרע שמשון (auteur du livre Bnei Shimshon, drachotes commentées du Zera Shimshon, contact Bneishimshon@gmail.com) et publié à l'aide de l'organisation mondiale du Zera Shimshon

Pour recevoir le feuillet, merci d'envoyer une demande au mail: zera277@gmail.com ou en téléchargement sur le site zerashimshon.com
Contacts, Rav Israel Zylberberg 05271-66450 Rav Paskesz mbpaskesz@gmail.com 347-496-5657

ביתן להפקיד בבנק מרכנתיל (17)
סניף 635 מ.ר. 71713028 ע"ש זרע שמשון
כמו"כ ניתן לתרום בכרטיס אשראי

Pour ceux qui souhaitent
dédier l'étude du feuillet pour l'élévation
de l'âme d'un proche

Merci de contacter
Israël: 05271-66-450
Etats-Unis: 347-496-5657

וזכות הצדיק ודברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומוזני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו

Pour contacter l'auteur de ce feuillet «français»: Bneishimshon@gmail.com